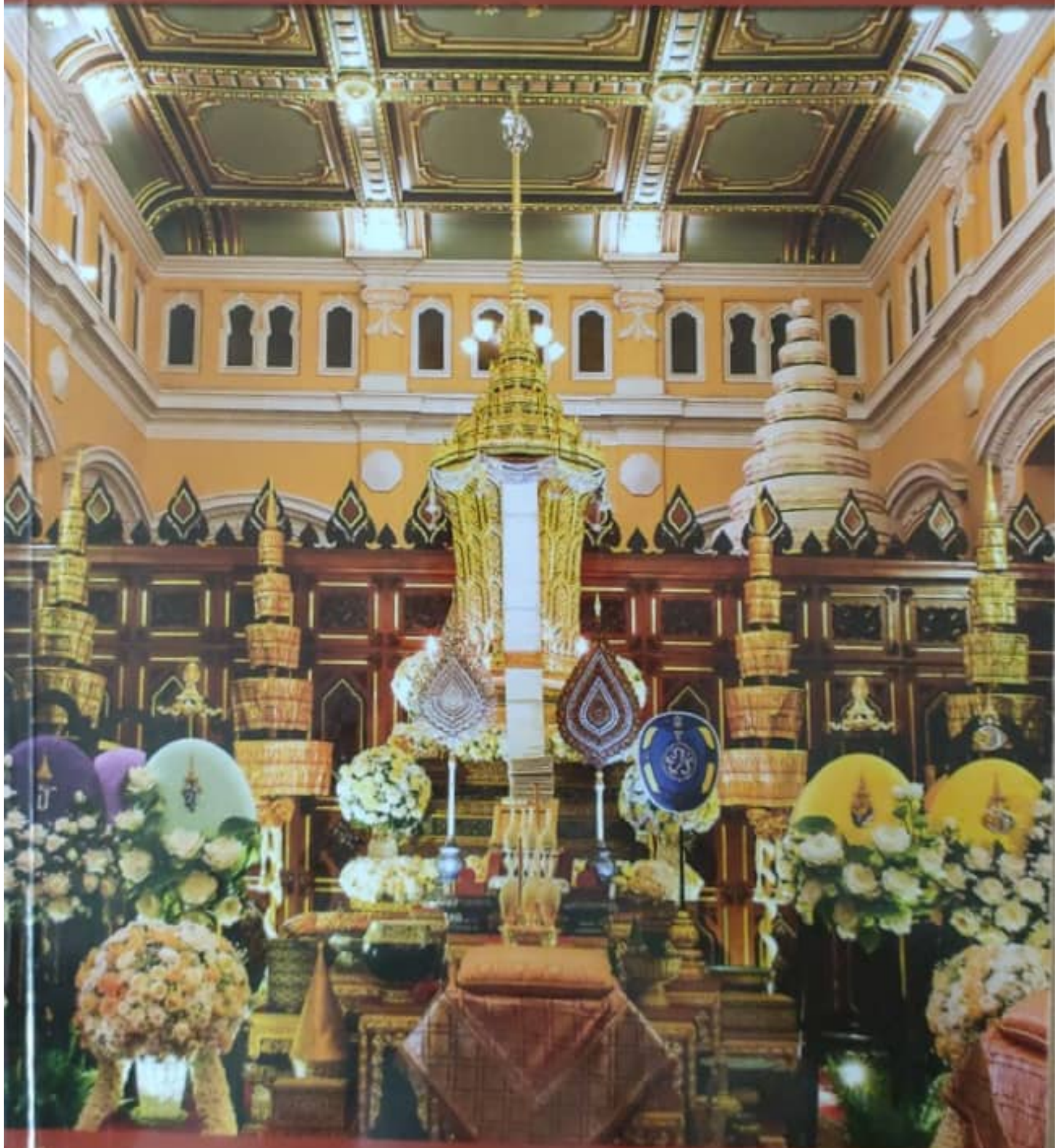

ธัมมะประดับใจ

สมเด็จพระญาณสังวร
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

สารบัญ*

๑	ธรรมของคนดี.....	๑
๒	ความกตัญญูกตเวทิต.....	๓
๓	ความดี - ความชั่ว.....	๕
๔	อย่าผัดวันประกันพรุ่งที่จะทำดี.....	๗
๕	อภัยทาน.....	๙
๖	คนดี.....	๑๑
๗	การอบรมจิตใจตนเอง.....	๑๓
๘	การทำบุญกุศล.....	๑๕
๙	คนดี - คนเลว.....	๑๗
๑๐	ความเห็นแก่ตัว.....	๑๙
๑๑	บุญ - กุศล.....	๒๑
๑๒	เมตตา.....	๒๓
๑๓	ความไม่เที่ยงมีคุณ.....	๒๕
๑๔	การให้.....	๒๗
๑๕	กิเลส.....	๒๙
๑๖	ทำอย่างไรใจจึงเป็นสุข.....	๓๑
๑๗	ตามใจตัวเราคือตามใจกิเลส.....	๓๓
๑๘	อย่าอยาก.....	๓๕
๑๙	เตรียมเสบียงให้พร้อมสำหรับภพชาติหน้า.....	๓๗
๒๐	จงควบคุมกิเลสของตนเอง.....	๓๙
๒๑	จิตใจต้องการธรรม.....	๔๑

๒๒	ความโกรธทำให้เกิดความร้อน.....	๔๓
๒๓	ทุกข์เพราะคิด.....	๔๕
๒๔	ความสบายใจสำคัญที่สุด.....	๔๗
๒๕	มีรักย่อมมีทุกข์.....	๔๙
๒๖	การแก้ใจตนเอง.....	๕๑
๒๗	การสร้างวัดในใจ.....	๕๓
๒๘	การไม่คบคนพาลเป็นมงคลอันสูงสุด.....	๕๕
๒๙	ปัญญาเป็นอำนาจอันประเสริฐ.....	๕๗
๓๐	ความเบียดเบียน.....	๕๙
๓๑	วิธีแก้ความไม่สบายใจ.....	๖๑
๓๒	การดูความคิดตนเอง.....	๖๓
๓๓	ความสำคัญของความคิด.....	๖๕
๓๔	อดีต ปัจจุบัน อนาคต.....	๖๗
๓๕	การสำรวจใจตนเอง.....	๖๙
๓๖	โทษของการยึดมั่นกับอดีต.....	๗๑
๓๗	การทำใจให้พ้นทุกข์.....	๗๓
๓๘	กิเลส มูลเหตุแห่งความเห็นแก่ตัว.....	๗๕
๓๙	เมตตาเป็นเครื่องค้าจุนโลก.....	๗๗
๔๐	อุเบกขา การวางเฉย.....	๗๙
๔๑	พรหมวิหาร ๔ ธรรมเป็นเหตุให้เกิดสุข.....	๘๑
๔๒	ธรรมทำให้เกิดปัญญา.....	๘๓
๔๓	สันติ ธรรมแห่งความสงบ.....	๘๕

๔๔	ปัตตาหารธรรม.....	๘๗
๔๕	มนุษยชาติ ต้องรู้จักการกลับตัว.....	๘๙
๔๖	สุขยิ่งกว่าความสงบ ไม่มี.....	๙๑
๔๗	ความไม่ร้อน อยู่ในใจของทุกคน.....	๙๓
๔๘	เห็นผิดเป็นชอบ.....	๙๕
๔๙	ความหมายของคำว่า ธรรม.....	๙๗
๕๐	การเกรงกลัวความชั่ว.....	๙๙
๕๑	การกำจัดความยึดมั่น.....	๑๐๑
๕๒	การคบบัณฑิต - ไม่คบพาล.....	๑๐๗
๕๓	การช่วยตนเองหรือผู้อื่น.....	๑๐๙
๕๔	การถอนตนขึ้นจากหล่ม.....	๑๑๑
๕๕	การทำความดี.....	๑๑๓
๕๖	การทำใจให้เป็นสุข.....	๑๑๗
๕๗	การทำบาปบุญ.....	๑๑๙
๕๘	การทำบุญทำกุศล.....	๑๒๓
๕๙	การแผ่เมตตา.....	๑๒๕
๖๐	การฝึกจิต เป็นความดี.....	๑๒๗
๖๑	การฝึกตน.....	๑๒๙
๖๒	การพิจารณาตน.....	๑๓๓
๖๓	การไม่เบียดเบียน.....	๑๓๙
๖๔	การไม่พรั่นประโยชน์ตนเพราะประโยชน์ผู้อื่น.....	๑๔๑
๖๕	การรู้จักหน้าที่.....	๑๔๓
๖๖	การรู้จักประชุมชน.....	๑๔๕

๖๗	การรู้จักเหตุ ผล.....	๑๕๗
๖๘	การให้ทาน.....	๑๕๑
๖๙	การให้อภัย.....	๑๕๓
๗๐	การยกย่องคนดี.....	๑๕๙
๗๑	การสอนตน.....	๑๖๑
๗๒	ความคิดของตนเป็นเหตุแห่งทุกข์สุข.....	๑๖๓
๗๓	ความคิดผิด.....	๑๗๑
๗๔	ความเชื่อถือ.....	๑๗๓
๗๕	ความทุกข์จากการกระทบกระทั่ง.....	๑๗๕
๗๖	ความพลอยยินดี.....	๑๗๗
๗๗	ความพอใจ.....	๑๗๙
๗๘	ความไม่รักตน.....	๑๘๑
๗๙	ความรักตน.....	๑๘๓
๘๐	ความรู้จักกาล.....	๑๘๗
๘๑	ความรู้จักบุคคล.....	๑๘๙
๘๒	ความรู้จักประมาณ.....	๑๙๑
๘๓	ความยินดี และ ความยินร้าย.....	๑๙๓
๘๔	ความยึดมั่นถือมั่น.....	๑๙๕
๘๕	ความลำเอียงเข้ากับตนเอง.....	๑๙๗
๘๖	ความลำเอียงเพราะกลัว.....	๑๙๙
๘๗	ความลำเอียงเพราะรัก.....	๒๐๑
๘๘	ความลืมนตน.....	๒๐๓
๘๙	ความโลกโกรทหลง.....	๒๐๕

๙๐	ความหวั่นวิตก.....	๒๑๑
๙๑	ความเห็นแก่ตัว.....	๒๑๓
๙๒	เครื่องหมายแห่งคนดี.....	๒๑๗
๙๓	การทำจิตให้ตั้งเป็นสมาธิ.....	๒๒๑
๙๔	ดื่มธรรมด้วยปัญญา.....	๒๒๗
๙๕	ใจสงบ – กายย่อมสงบ.....	๒๓๕
๙๖	ความสุขในท่ามกลางความทุกข์.....	๒๓๙
๙๗	ปฏิบัติให้ยิ่งด้วยปัญญา.....	๒๔๓
๙๘	ปราชญ์พึงรักษาศีล.....	๒๔๙
๙๙	ประมาทปัญญา พาเสียหาย.....	๒๕๑
๑๐๐	ดับทุกข์ต้องดับกิเลสและอวิชชา.....	๒๕๓
๑๐๑	การปฏิบัติอดทน ต้องทนปฏิบัติ.....	๒๕๙
๑๐๒	ศาสนธรรม.....	๒๖๕
๑๐๓	ความยุติธรรม.....	๒๗๑
๑๐๔	ประพฤติธรรมสมควรแก่ธรรม.....	๒๗๗
๑๐๕	ความไม่ประมาทปัญญา.....	๒๘๑
๑๐๖	ฝึกจิตด้วยขนบธรรมเนียมไทย.....	๒๘๕
๑๐๗	ความปราศจากกิเลสเป็นความรื่นรมย์.....	๒๘๗
๑๐๘	คุณและโทษ ของทิวู.....	๒๙๑
๑๐๙	อำนาจของสักการะ.....	๒๙๓
๑๑๐	ความปรารถนาที่สมหมายได้ยาก.....	๒๙๕
๑๑๑	ดับทุกข์ดับกิเลส.....	๒๙๙
๑๑๒	เพิ่มปัญญาลดกิเลส.....	๓๐๑

๑๑๓	ปัญญากับความว่าง.....	๓๐๓
๑๑๔	การตกแต่งจิต.....	๓๐๕
๑๑๕	ละเหตุทุกข์ สร้างสุข.....	๓๐๗
๑๑๖	ความอึดด้วยปัญญา.....	๓๐๙
๑๑๗	ไม่ยุติธรรมเพราะอคติ.....	๓๑๓
๑๑๘	การงานสะอาด.....	๓๑๗
๑๑๙	ใคร่ครวญแล้ว จึงทำ.....	๓๒๑
๑๒๐	คุณค่าของความเป็นมนุษย์.....	๓๒๓

* ธรรมะประดับใจ (ธัมมะประดับใจ) ฉบับพิมพ์ครั้งแรก เล่ม ๑ มี ๔๙ เรื่อง.
 เล่ม ๒ มี ๔๒ เรื่อง. เล่ม ๓ มี ๒๙ เรื่อง.